

- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Je nutno článek 176 směrnice 2006/112 vykládat v tom smyslu, že členský stát, který chtěl využít možnosti, která je mu poskytnuta, vyloučit u určitého zboží nebo služeb nárok na odpočet daně a který tyto kategorie výdajů definoval následujícím způsobem: zboží nebo služba určené pro bezúplatná plnění nebo pro jiné činnosti než pro ekonomickou činnost osoby povinné k dani, kromě případů uvedených v čl. 70 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty, splnil podmínku stanovit kategorii dostatečně definovaného zboží a služeb, to znamená definovat tuto kategorii zboží a služeb na základě její povahy?
- 4) V závislosti na tom, jak bude zodpovězena třetí otázka: Jak má být vzhledem k článku 168 a článku 173 směrnice 2006/112 posouzen účel (použití, resp. budoucího použití) zboží nebo služeb pořízených osobou povinnou k dani: jako podmínka původního vzniku nároku na odpočet daně, nebo jako důvod pro provedení opravy výše odpočtu?
- 5) V případě, že je nutno účel (použití) považovat za důvod pro provedení opravy výše odpočtu, jak má být vykládáno ustanovení článku 173 směrnice 2006/112: Stanoví provedení oprav i v těch případech, v nichž je zboží nebo služba nejprve použita pro činnost, která nepodléhá dani, nebo po svém pořízení vůbec není použita, podnik jí však má k dispozici a v některém ze zdaňovacích období po jejím pořízení je zahrnuta do zdanitelné činnosti osoby povinné k dani?
- 6) Pokud by článek 173 směrnice 2006/112 měl být vykládán v tom smyslu, že se stanovená oprava vztahuje i na ty případy, v nichž bylo zboží nebo služba po jejím pořízení nejprve použita pro činnost, která nepodléhá dani, nebo nebyla použita vůbec, později však byla do zdanitelné činnosti osoby povinné k dani zahrnuta, je pak — s ohledem na omezení uvedené v čl. 70 odst. 1 bodě 2 zákona o dani z přidané hodnoty a s ohledem na okolnost, že podle čl. 79 odst. 1 a 2 zákona o dani z přidané hodnoty se opravy provedou pouze v případech, v nichž je zboží, jehož původní použití splnilo podmínky pro odpočet daně, později zahrnuto do použití, které tyto podmínky nesplňuje — nutno vycházet z toho, že členský stát splnil svoji povinnost upravit nárok na odpočet daně pokud možno spolehlivě a spravedlivě?
- 7) V závislosti na tom, jak budou zodpovězeny výše uvedené otázky: Je nutno vycházet z toho, že osoba povinná k dani zaregistrovaná podle bulharského zákona o dani z přidané hodnoty má podle právní úpravy uvedené v zákoně o dani z přidané hodnoty týkající se omezení nároku na odpočet daně, resp. opravy výše odpočtu — za okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení a vzhledem k článku 168 směrnice 2006/112 — nárok na odpočet daně u zboží, které jí bylo dodáno, a služby, které jí byly poskytnuty, jinou osobou povinnou k dani, v tom zdaňovacím období,

ve kterém jí toto zboží bylo dodáno nebo tyto služby poskytnuty a ve kterém vznikla daňová povinnost?

(¹) Úř. věst. L 347, s. 1.

Žaloba podaná dne 4. března 2011 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-119/11)

(2011/C 145/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Dintilhac a C. Soulay, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Francouzská republika tím, že od 1. ledna 2007 uplatňuje na příjmy ze vstupného na premiérová koncertní vystoupení konaná v prostorách, kde lze během představení podávat občerstvení, sazbu DPH ve výši 2,10 %, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 99 a 110 směrnice o DPH (¹);

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou Komise žalované vytýká, že od 1. ledna 2007 uplatňuje na příjmy ze vstupného na premiérová koncertní vystoupení konaná v prostorách, kde lze během představení podávat občerstvení, sazbu DPH ve výši 2,10 % namísto dřívější sazby 5,5 %.

Komise poukazuje na to, že podle článku 110 směrnice o DPH členské státy, které k 1. lednu 1991 uplatňovaly snížené sazby DPH nižší, než je minimální 5 % sazba, mohou nadále tyto snížené sazby uplatňovat. Nicméně tento článek neumožňuje členským státům zavést nové odchylky, nebo rozšířit působnost odchylek existujících k 1. lednu 1991 poté, co po tomto datu jejich rozsah omezily. Právě o to se jedná v projednávané věci, neboť žalovaná od 1. ledna 1997 omezila rozsah odchylky, která platila ke dni 1. ledna 1991 v oblasti snížené sazby DPH, a výslovně z něj vyloučila příjmy z premiérových vystoupení pocházející z prodeje vstupenek „umožňujících vstup

vylučně na koncerty konané v prostorách, kde lze během představení podávat občerstvení“. Francouzská republika tím, že rozšířila působnost odchylky od směrnice, porušila její účel.

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itálie) dne 7. března 2011 — trestní řízení proti Yeboahovi Kwadwovi

(Věc C-120/11)

(2011/C 145/23)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Účastník původního trestního řízení

Yeboah Kwadwo

Předběžná otázka

Brání články 2, 15 a 16 směrnice 2008/115/ES (¹), s ohledem na zásady loajální spolupráce, užitečného účinku směrnice, proporcionality a účinnosti donucovacích opatření určených k navrácení neoprávněně pobývajících cizích státních příslušníků, obvinění a uložení trestu — odnětí svobody až na čtyři léta v případě nesplnění prvního příkazu k ukončení pobytu a až na pět let v případě nedodržení následných příkazů vydaných policejním ředitelem — neoprávněně pobývajícím cizím státním příslušníku, který pouze nedodržel rozhodnutí o vyhoštění a příkaz k ukončení pobytu vydané správním orgánem?

(¹) Úř. věst. L 348, s. 98.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 9. března 2011 — A Oy

(Věc C-123/11)

(2011/C 145/24)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: A Oy

Další účastníci řízení: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö, Valtiovarainministeriö

Předběžné otázky

- 1) Upravují články 49 a 54 SFEU, že přejímající společnost může v rámci svého zdaňování provést odpočet ztrát společnosti, která byla usazená v jiném členském státě a má se s ní sloučit, z činností tam vykonávaných, které pocházejí z let před fúzí, jestliže přejímající společnost nezůstane žádná pobočka ve státě, v němž má slučovaná společnost sídlo, a může podle vnitrostátních předpisů provést odpočet ztrát slučované společnosti pouze tehdy, jestliže slučovaná společnost je vnitrostátní společností nebo ztráty vznikly v pobočce usazené v tomto členském státě?
- 2) Je-li první otázku třeba zodpovědět kladně: Mají články 49 a 54 SFEU význam pro to, zda je třeba výši odečitatelné ztráty vypočítat podle daňového práva státu, v němž má přejímající společnost sídlo, nebo zda je za odečitatelné ztráty třeba považovat ztráty zjištěné ve státě, v němž má sídlo slučovaná společnost, podle práva tohoto státu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad — Varna (Bulharsko) dne 14. března 2011 — OOD Provaliinvest v. Ředitel ředitelství „Odvolační agendy a správy výkonu“

(Věc C-129/11)

(2011/C 145/25)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad — Varna